

۲۰۱۹/۰۱/۲۸

انیس

توافق صلح، بایست میان طرف های اصلی قضیه صورت گیرد

چهارمین دور مذاکرات رو در روی نماینده خاص وزارت امور خارجه آمریکا برای صلح افغانستان و نمایندگان گروه طالبان در دوحه ششمین روز خود را پشت سر گذاشت، هرچند جزئیات بیشتر این مذاکرات به رسانه ها درز نکرده، اما گزارش هایی به نشر رسیده است که محور اصلی گفتگوی نمایندگان طالبان و آمریکا در این چند روز، تقسیم اوقات خروج نیرو های امریکایی از افغانستان، استفاده نشدن از خاک افغانستان، در برابر امریکا، برقراری آتش بس، صلح دائمی و... بوده است.

این چهارمین دیدار طالبان با هیئت مذاکره کننده امریکا برای پایان جنگ افغانستان است، پیش از این نیز نمایندگان گروه طالبان دوبار در قطر و یک بار هم در شهر ابوظبی با تیم مذاکره کننده امریکا دیدار و گفتگو نموده اند، که در این دیدار ها، جانب گروه طالبان از نماینده امریکا خواهان آزاد سازی زندانیان این گروه، همچنان حذف نام رهبران طالبان از فهرست سیاه سازمان ملل، باز گشایی و به رسمیت شناختن دفتر این گروه در قطر شده بودند. اگر چه نمایندگان گروه طالبان از مذاکره با حکومت افغانستان سرباز زده اند و مذاکره رو در رو با تیم مذاکره کننده حکومت افغانستان را همواره رد کرده اند و بر مذاکره با امریکائیان تأکید دارند، اما موقف رسمی حکومت افغانستان، همواره این بوده است که بدون توافق حکومت افغانستان گفتگوهای صلح به نتیجه ای نخواهد رسید. حالا که مذاکرات صلح و خبر توافق میان نمایندگان طالبان و امریکا در عدم حضور تیم مذاکره کننده حکومت وحدت ملی که از مشروعیت ملی و بین المللی برخوردار است، بالا گرفته، محمد اشرف غنی رئیس جمهوری اسلامی افغانستان در حاشیه نشست داووس در سوئیس در عکس العمل به این دیدار ها گفته است که این نشست بدون حضور نمایندگان افغانستان و کشور های منطقه بی نتیجه خواهد بود، همچنان رئیس جمهور تأکید نموده که قضیه افغانستان، ابعاد ملی، منطوقی و فرمانطقوی دارد، اگر به این ابعاد قضیه افغانستان رسیدگی نشود، حل کردن تنها یک بُعد قضیه افغانستان، کافی نخواهد بود، همچنان شورای عالی صلح افغانستان نیز تأکید نموده که هر مصوبه و یا هر توافق که در این نشست ها صورت می گیرد، به معنای توافق صلح نیست، به این معنا که توافق صلح میان دو طرف اصلی باید صورت بگیرد، یعنی حکومت و طالبان.

آگاهان امور سیاسی به این عقیده اند که معامله های پشت پرده و دور از انظار مردم و رسانه ها، نتایج ملموسی در قبال نخواهد داشت، زیرا در قضیه افغانستان بازیگران زیادی وجود دارد که هرکدام به نحوی منافع خود را دنبال می کنند، اما اگر بی طرفانه و غیر جانبدارانه به قضایای افغانستان نگاه شود، راه حل قضیه افغانستان نیاز

به یک اجماع ملی، منطقی و بین المللی دارد که نه تنها به این دیالوگ که گویا و «کابل دیگر تهدید برای امریکا نیست» خلاصه نمی شود.

روی این اساس مردم افغانستان از کشور های تسهیل کننده مذاکرات صلح انتظار دارند تا روند صلح بین الافغانی را حمایت و پشتیبانی نمایند تا این که تمام مردم افغانستان خود را در این پروسه دخیل بدانند تا مشکلات چهار دهه گذشته در آئینه واقیعت های موجود در این کشور حل و فصل گردد.

